

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7198/2021
22.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., Република Мађарска, ВВ из ... и млт. ГГ из ..., као законских наследника иза сада пок. ДД, а чији је заједнички пуномоћник Драгомир Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 808/20 од 17.06.2021. године, у седници одржаној 22.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 808/20 од 17.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 808/20 од 17.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 629/19 од 01.06.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца ДД. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име имовинске штете по основу повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 28.569,90 динара на име главног дуга и износ од 73.548,81 динар на име камате на главни дуг, обрачунате до 11.05.2009. године, у року од 8 дана по правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу који се односи на исплату законске затезне камате на досуђени износ од 73.548,81 динар, захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 28.569,90 динара, почев од 11.05.2009. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 4.124,54 динара (део потраживања које је исплаћено) од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 23.400,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до дана исплате, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр 808/20 од 17.06.2021. године жалбе тужиоца и тужене су одбијене, првостепена пресуда потврђена и одбијени захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова на име састава жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, овде тужиоци, као законски наследници иза сада пок. ДД, су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку –ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, имајући у виду да се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односи на камату као споредно потраживање.

Из тог разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1.ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. истог закона и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорне казне и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу у којем је одлучено о камати, као споредном захтеву тужилаца, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**